

Posudek na bakalářskou práci Václava Junka

Václav Junek si dobře vybral téma své práce. Románům Škvoreckého, které vznikly v osmdesátých letech, byla dosud věnována poměrně malá pozornost. Junek se přitom soustřeďuje na kompozici obou děl, *Scherza capricciosa* a *Nevěsty z Texasu*, na jejich žánrovou podobu a na grafické rozlišení typů písma. V případě *Nevěsty z Texasu* upozorňuje také na leitmotivy jednotlivých kapitol. V původním zadání se předpokládalo i zpracování recepcce románů, to se však v práci omezilo jenom na několik poznámek. Domnívám se, že je to správné, protože méně někdy znamená více.

Přínos práce spočívá v analýze kompozice a složitě se proplétajících narativních segmentů obou děl. Děje se tak na základě pečlivého čtení a popisu. Václav Junek přesvědčivě demonstruje narativní strukturu *Scherza capricciosa* i *Nevěsty z Texasu* a prokazuje dobrou znalost kontextu Škvoreckého tvorby i literatury o něm.

Povinností oponenta je ovšem upozornit na případné problémy a nejasnosti. Jako jeden z nich vidím, že jediným teoretickým nástrojem analýz, který autor práce na začátku uvádí, je Šklovského rozlišení fabule a syžetu. Je to jistě geniální postřeh, ale už takřka sto let starý a od té doby učinila naratologie mnoho dalších výrazných kroků. Naštěstí Václav Junek dál pracuje se Stanzelem, jeho vyprávějícími situacemi, reflektorem atd. Ale nejsem si jistý, zda lze použít formulace jako „jsou vyprávěny reflektorem“, „množství rozdílných vypravěčů“ (tam, kde jde o vyprávění ve třetí osobě, tedy o vypravěčskou perspektivu). Naproti tomu se objevují formulace přesnější jako „kapitoly vyprávěné z pohledu Anny Dvořákové“ nebo „v kapitolách je nejčastějším vyprávěcím médiem ‚reflektor‘“.

Dále nevím, proč byla u *Nevěsty z Texasu* opominuta „Spisovatelčina intermezza“. Václav Junek píše, že se jimi nebude zabývat, ale myslím, že do kontextu analýzy kompozice a narativu románu patří, protože fiktivní román *Nevěsta z Karolíny* a reflexe nad ním vytvářejí paralelu k hlavnímu ději.

V práci se občas objevují překlepy a nepřesnosti. Tak třeba u Antonína Měšřana na rozdíl od ostatních citovaných a v literatuře uvedených autorů se vyskytuje jen iniciála křestního jména. Na s. 5 se píše Dvorak in love, na s. 11 Dvorak in Love. Román *Lvíče* je časově situován do přelomu padesátých a šedesátých let; sám bych ho posunul spíše do první půle let šedesátých. Nekorektní jsou formulace jako „pozoruje členy rodiny, o kterých jí na mysl vyvstávají vzpomínky“, „vzpomínají na již udané bitvy“ nebo „chce být zajistit svou dceru“. Několikrát se objevují vazby příznačné pro jihozápadočeské nářečí: „Kovaříkovo neúspěchu“, „bratrovo lásce“.

Domnívám se, že práce Václava Junka je přínosná a splňuje kritéria pro bakalářské práce. Vzhledem k uvedeným nedostatkům ji navrhuji hodnotit známkou „velmi dobře“.

15.8. 2018

Jiří Holý

